

[Socialministeren.]

i det eventuelle Udvalg, og derfor har jeg taget mig den Frihed i Korthed at give en saadan.

Men der var noget, der manglede i den ærede Ordførers Tale. Hvor var Fanen henne? Hvor var Paavisningen af, at det var urigtigt, naar det ærede Medlem Hr., Hassing-Jørgensen, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen og jeg hævdede, at Lovforslaget betød en Lovfæstelse af Retspraksis, og at det paa en Del Omraader medførte Forringelser, maaske antydningssvis et eller andet Sted et meget tvivlsomt Fremskridt. Denne Paastand har den ærede Ordfører ikke kunnet svække. Hvor er Fanen henne? Hvor er det henne, der skal vise dette høje Ting og dette Lands Befolkning, at der paa de Konservatives Initiativ virkelig for Alvor er rejst en Fane, hvorpaa der staar, hvad man vil give Funktionærerne? Der var en hel Masse Ord og ikke noget som helst andet. Det kunde man have sagt meget mere beskedent, end det ærede Medlem gjorde det i sin Tale her.

Jeg har ikke paa Forhaand taget Afstand fra at ville medvirke til en Lovgivning paa de Omraader, hvor det efter min bedste Overbevisning tiltrænges.

Saa sagde det ærede Medlem, at Regeringen og jeg ikke havde gjort noget som helst; først den Dag der laa et Lovforslag paa Bordet, fik jeg travlt. Det ærede Medlem maa have hørt meget daarligt efter, eller ogsaa husker han meget daarligt. Den 11. Marts 1936, altsaa et Stykke før den 7. Maj, da Det konservative Folkeparti forelagde sit første Forslag, rejste jeg i Ministeriet Spørgsmaal om Fremskaffelse af en Redegørelse for Lønningerne for Kontorister og Butikspersonale, dette titusindtallige Funktionærpersonale, som er dem, der virkelig for Alvor trænger til en Beskyttelse. Jeg fik et Par Dage efter den Besked, at Statistisk Departement ikke kunde skaffe dette Materiale, fordi man overhovedet ikke havde det. Allerede den 30. Marts førte jeg Underhandlinger med Københavns Magistrat og Skattevæsenet om at faa Materialet ad den Vej. Herunder blev det oplyst, at det vilde være praktisk umuligt, fordi Lønsedlerne fra alle Firmaer hele Byen over var fordelt rundt omkring i de enkelte Skatteyderes Chartekker, saaledes at de ikke kunde fremskaffes mere, men man var villig til, saa snart de nye Lønoplysninger kom ind, at bearbejde dette Materiale. Nu ligger det i Statistisk Departement og vil være til Raadighed for mig inden Jul. Saa kan man godt sige, at det ikke er hurtigt nok,

men undskyld, jeg har ikke kunnet gøre det hurtigere, og efter min Opfattelse er det ganske forføjlet, hvad det ærede Medlem tillod sig at bemærke over for mig i den Anledning.

Naar man hører det ærede Medlem tale om Funktionærernes Forhold i Henseende til Lønninger, Ferie og andre Ting, bemærker man det ejendommelige, at det ærede Medlem saa afgjort tænker paa de højerestillede Funktionærer, paa dem, der er Ledere, dem, der har de betroede Stillinger. Jeg har et stærkt Indtryk af, at det ikke drejer sig om de mange, mange Tusinder af smaa-bitte, ubetydelige, ganske unge Funktionærer, kvindelige og mandlige, som er dem, der for Alvor trænger til Beskyttelse, og for hvis Skyld jeg i Fjor rejste Spørgsmaalet om en Undersøgelse af Lønvilkaarene, idet jeg mente, at hvis det viste sig, at hele denne Ungdom, som jo er det store Gros inden for Handels- og Kontormedhjælperstanden, i alt for stærk Grad blev misbrugt, maatte det Spørgsmaal melde sig, om der ikke var Anledning til at gennemføre Mindsteløn for disse. Jeg er ikke Tilhænger af lovmæssigt fastsatte Mindstelønninger. Jeg er enig med Hr. Axel Olsen fra Dansk Arbejdsmandsforbund — en Mand, der staar i Spidsen for en stærk Organisation, der kan varetage sine Medlemmers Interesser — om, at der er en Væsenforskel mellem de Arbejdere, der har Frihed til at slutte sig til deres Organisation og derigenom faa deres Interesser varetaget, og den meget store Del af Ungdommen i Handels- og Kontorfaget, der af deres Arbejdsgivere maalbevidst forhindres i at komme ind i Organisationerne. Det er en meget forskellig Lovgivning, der skal til for de to Grupper, og det er et meget forskelligt Standpunkt, man maa indtage over for de to Grupper med Hensyn til Mulighederne for Fastsættelse af Mindsteløn.

Nu ønsker man, saa vidt jeg kan forstaa, et Udvalg nedsat, og jeg skal være meget villig til at give Udvalget de Oplysninger, der kan fremskaffes. Jeg skal ikke modvirke det, hvis der ud af det helt ufærdige Lovudkast, der er forelagt af Det konservative Folkeparti, kan blive noget brugbart — hvor lidt eller hvor meget, maa Tiden vise.

Carsten Raft: Efter den Ordførertale, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller holdt, skal jeg blot komme ind paa nogle Detailler. Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen spurgte, hvorfor man ikke havde spurgt sig for i disse Kredse — altsaa